

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: **V. T. T.**
zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2023, č. j. MV-208877-3/SO-2022,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2023, č. j. MV-208877-3/SO-2022, se zrušuje a věc se žalované vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinná zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2023, č. j. MV-208877-3/SO-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 10. 2022, č. j. OAM-31549-90/ZM-

2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o vydání zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítá, že správní orgán I. stupně odůvodnil prvostupňové rozhodnutí konkrétní registrací k podání žádosti o pobytové oprávnění ze dne 11. 4. 2016, ke které měl žalobce údajně využít služeb organizované zločinecké skupiny. Tuto informaci však správní orgán I. stupně neuvedl v rámci seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalovaná k této námitce v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že informace týkající se předchozího řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty je nepochybně žalobci známa a není tak důvod, proč by měla být součástí spisového materiálu. Dle žalobce úvahy a závěry žalované neodpovídají obsahu spisu a obsahu odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že neví, o jakou informaci se jedná. Žalobce považuje úvahy žalované za nepřezkoumatelné.
3. Správní orgán I. stupně opakovaně uvádí, že utajované informace, kterými zdůvodňuje zamítnutí žádosti, považuje za důvěryhodné „zejména s ohledem na jejich zdroj“. Zdroj sám však není pro posouzení věrohodnosti dostatečný. Správní orgán je povinen poskytnuté informace sám kriticky zhodnotit a posoudit, zda jsou správně vykládány, zda ve skutečnosti nemají jiný význam, než jaký se na první pohled jeví, jaký je stupeň pravděpodobnosti informací, způsob jejich získání, včetně popisu a okolností a odůvodnit, proč je považuje za věrohodné. Žalobce odmítá tvrzení žalované, že správní orgán I. stupně neměl povinnost hodnotit věrohodnost utajované informace z obav před vyzrazením minimálně části jejího obsahu. Žalobce namítá, že správní orgán je povinen sdělit žalobci všechny relevantní údaje, kromě těch, které by byly v rozporu s důvody utajení informace, a je povinen hodnotit věrohodnost utajovaných informací.
4. Žalobce též upozorňuje, že správní orgány ani neoznačily, kdo je zdrojem utajovaných informací. Žalobce se tak nemohl vyjádřit k důvěryhodnosti zdroje, případně poskytnout tvrzení či důkazy, které věrohodnost zdroje zpochybňují. Žalobci není zřejmé, proč zdroj nebyl uveden. Ochrana identity zdroje utajované informace by byla namíste, pokud by zdrojem byl například policejní informátor. Pokud by však zdrojem byl například orgán činný v trestním řízení, není důvod to před žalobcem zatajovat a bránit mu tak v efektivní obraně.
5. Žalobce dále namítá, že dle správního orgánu I. stupně měl žalobce užít služeb organizované zločinecké skupiny k získání pobytového oprávnění, nikoli však k podání žádosti, o které se vede toto řízení. Zároveň však správní orgán I. stupně nesdělil, kdy měl žalobce služby zločinecké organizace využít a kdy se registroval k podání oné dřívější žádosti. Žalovaná k této námitce uvedla, že se žalobce mohl vyjádřit k tomu, zda služeb zločinecké organizované skupiny využil či nikoli, což však neučinil. Absence konkrétních časových a místních údajů ve spisovém materiálu žalobci v takovém vyjádření nikterak nebránila. Žalobce s touto argumentací nesouhlasí a namítá, že má právo se vyjádřit ke zcela konkrétní službě, kterou měl údajně využít a k této konkrétní službě případně i navrhopvat důkazy, že nebyla poskytnuta jeho osobě, případně že si ji zajistil sám bez součinnosti jiných. Žalovaná však po žalobci požaduje, aby prohlásil

„ačkoliv nevím, co je mi kladeno za vinu, prohlašuji, že jsem se toho nedopustil“. Dle žalobce mu bylo postupem žalované znemožněno uplatnění jeho procesních práv.

6. Žalobce míní, že nařízení vlády č. 220/2019 Sb. ani nařízení 556/2020 Sb. nemohou být retroaktivně aplikována na žádost, kterou žalobce podal ještě před jejich vydáním. Na rozhodnutí o žádosti žalobce nemůže mít vliv ani usnesení vlády č. 474/2018, neboť bylo přijato v rozporu s ústavním pořádkem. Nadto žalovaná dané usnesení nesprávně interpretuje – nikde v něm není psáno o bezpečnostních rizicích vztahujících se k příchodu nekvalifikovaných pracovníků na území České republiky v souvislosti s organizovaným zločinem.
7. Žalobce dále opakuje, že mu v průběhu celého správního řízení nebyla sdělena podstata důvodů zamítnutí žádosti. Sdělení podstaty důvodů pro účely účinné obrany proti zamítnutí žádosti vyžaduje judikatura i v případech, pokud mají původ v utajované informaci.
8. Žalobce soudu navrhuje provedení veškerých utajovaných informací, které byly podkladem rozhodnutí, jako důkazů. Zároveň žádá, aby mu soud umožnil do nich nahlédnout v rozsahu, o kterém soud rozhodne. Je si vědom výluky dle § 172 odst. 9 zákona o pobytu cizinců, ustanovení však považuje za protiústavní omezení práva na soudní ochranu. K tomu poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2023, č. j. 10 Azs 284/2021-55, který se měl týkat skutkově prakticky shodné věci jako věc žalobce. Nejvyšší správní soud v daném případě vyjádřil pochybnosti o nutnosti utajování utajovaných informací, neboť obsahovaly vesměs veřejně známá fakta bez zřejmé souvislosti k osobě žalobce.

III. Vyjádření žalované k žalobě, replika žalobce

9. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě odkázala na napadené rozhodnutí, neboť má za to, že v něm všechny žalobní námitky již vypořádala. Dále uvedla, že i nejnovější utajovaná informace č. j. xxx, jejímž původcem je správní orgán I. stupně, byla s ohledem na její obsah vyhodnocena tímto správním orgánem, že seznámení se s ní v jakékoliv podobě není možné, neboť by tím byl zmařen účel jejího utajení.
10. Žalobce v replice opětovně namítl absurditu situace, kdy žalovaná považuje za důležité utajovat před žalobcem to, co dle tvrzení žalované má být žalobci již známo.

IV. Jednání před krajským soudem

11. Z jednání konaného dne 28. 11. 2023 se oba účastníci omluvili, nežádali, aby jednání bylo odročeno a souhlasili s projednáním žaloby v jejich nepřítomnosti. Předsedkyně senátu konstatovala obsah žaloby, vyjádření žalované k žalobě ze dne 5. 4. 2023 a repliku žalobce k vyjádření žalované ze dne 18. 4. 2023. Následně předsedkyně senátu sdělila podstatné okolnosti projednávané věci.
12. K důkazům konstatovala, že se členové senátu seznámili za přítomnosti bezpečnostního ředitele krajského soudu s informacemi vedenými mimo správní spis označenými jako „důvěrné“ a „vyhrazené“ (konkrétně s informacemi vedenými pod č. j. xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx), o čemž svědčí i úřední záznam ze dne 24. 11. 2023 založený na č. l. 39 soudního spisu.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

A. Skutkový stav

14. Žalobce podal dne 8. 8. 2018 cestou Velvyslanectví České republiky v Hanoji (dále jen „velvyslanectví v Hanoji“) žádost o vydání zaměstnanecké karty dle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců společně s žádostí o upuštění od povinnosti osobního podání této žádosti. Velvyslanectví v Hanoji této žádosti vyhovělo a žalobce tak dne 3. 5. 2019 uhradil konzulární poplatek za přijetí žádosti a předložil náležitosti žádosti o vydání zaměstnanecké karty stejně jako samotný tiskopis žádosti.
15. Žádost byla správním orgánem I. stupně několikrát zamítnuta, jeho rozhodnutí byla opakovaně rušena žalovanou v odvolacím řízení. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též jen „NSS“) ze dne 7. 2. 2022, č. j. 10 Azs 438/2021-47, bylo pak zrušeno též rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2021, č. j. MV-56388-3/SO-2021, předcházející nyní přezkoumávanému řízení.
16. Nejvyšší správní soud se obeznámil s utajovanými informacemi (konkrétně, jak vyplývá ze správního spisu, s informacemi vedenými pod č. j. xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx).

V odůvodnění rozhodnutí následně mj. uvedl:

- správní orgán má povinnost v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) žadateli alespoň v obecné rovině sdělit, jaké skutečnosti z utajovaných podkladů vyplývají;
  - skutečnosti uvedené v utajovaných podkladech nejsou dostatečně individualizovány, je třeba přesněji uvést fakta (mimo jiné místní a časové), zdroj a způsob jejich zjištění či ověření, popisující chování, jednání či další činnosti žadatele, případně dalších osob;
  - správní orgán má povinnost v souladu s § 169m odst. 2 zákona o pobytu cizinců rozvést ve vztahu k utajovaným informacím alespoň nějaké úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení, a stejně tak má povinnost rozvést důvody vydání rozhodnutí, byť obojí pouze v tom rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi.
17. V závěru zrušujícího rozhodnutí NSS uvedl, že žalovaná jednak porušila procesní práva žalobce, jednak skutková podstata věci, z níž správní orgány vycházely, nemá dostatečnou oporu ve spisech a jednak ani obsah odůvodnění obou správních rozhodnutí nepromítá v minimální míře důvody, pro které byla žádost zamítnuta. NSS konstatoval, že skutková nedostatečnost rozhodnutí (opírající se o fakta ve vztahu k žalobci neindividualizovaná) musí být odstraněna nejspíše vyžádáním doplnění utajované informace. Žalovaná s odkazem na závěry NSS zamítavé rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušila rozhodnutím ze dne 28. 2. 2022.
18. Správní orgán I. stupně dne 10. 10. 2022 opětovně rozhodl a předmětnou žádost žalobce podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákon o pobytu cizinců zamítl. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že na základě nově vytvořené utajované informace, č. j. xxx, ve spojení s utajovanými informacemi, které vznikly v letech 2017 až 2022, a usnesením vlády České republiky č. 474 k „*Imigraci do České republiky z Vietnamu – shrnutí situace a bezpečnostních rizik*“ ze dne 18. 7. 2018, kterým došlo k pozastavení přijímání žádostí o některá pobytová oprávnění (včetně zaměstnaneckých karet)

u zastupitelského úřadu České republiky v Hanoji (dále jen „usnesení vlády č. 474“), správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že pobyt účastníka řízení na území České republiky za účelem výkonu zaměstnání na pracovní pozici uvedené v žádosti o vydání zaměstnanecké karty není v zájmu České republiky. Z nově vytvořené informace vyplývá, že žalobce využil služeb organizované zločinecké skupiny, která zajišťovala neoprávněné přihlašování k termínu pro podání žádosti o pobytové oprávnění v České republice u velvyslanectví v Hanoji. Žalobce tak měl učinit v souvislosti s podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu ze dne 11. 4. 2016, o níž bylo správním orgánem I. stupně vedeno řízení pod sp. zn. OAM-5451/ZM-2016. Utajovaná informace konkretizuje časové období, ve kterém žalobce tyto nikoliv bezplatné služby využil, a obsahuje údaje o zdroji, ze kterého byla informace získána. Správní orgán I. stupně tento zdroj považuje za důvěryhodný a získaná informace již je dle jeho mínění vůči žalobci dostatečně konkretizovaná. Dříve pořízené utajované informace pak nadále zůstávají podkladem rozhodnutí, neboť popisují činnost organizované zločinecké skupiny. Podkladem zůstává i usnesení vlády č. 474, ze kterého vyplývá nezáměr České republiky na pobytu občanů Vietnamské socialistické republiky na území České republiky na základě zaměstnaneckých karet a dalších pobytových oprávnění. Správní orgán I. stupně odkázal také na nařízení vlády č. 220/2019 Sb., ve znění nařízení vlády č. 556/2020 Sb., a na výňatek z výroční zprávy Bezpečnostní informační služby z roku 2018 týkající se terorismu a organizovaného zločinu a informace z médií. Podle správního orgánu I. stupně tudíž o pravdivosti údajů plynoucích z utajovaných informací pořízených v letech 2020-2022 „*spíše panuje jistota*“. Absolutní jistotu nastolí až rozsudek ve věci trestné činnosti dané skupiny.

19. Podle prvostupňového rozhodnutí nelze připustit pobyt na území České republiky cizinci spojenému s organizovaným zločinem. Případný pobyt žalobce na území České republiky je spojen s riziky, která „*mohou oscilovat od rizik čistě bezpečnostního rázu až „jen“ po snahu vydělat co nejvíce bez ohledu na pracovně právní předpisy, tedy přesněji za cenu jejich flagrantního porušování*“. Správní orgán I. stupně zároveň upřesnil, že nikdy neuvedl, že žalobce využil služeb organizované zločinecké skupiny k podání žádosti, o níž je nyní rozhodováno.
20. Žalovaná odvolání žalobce zamítla. V napadeném rozhodnutí uvedla, že veřejný zájem na omezení organizovaného zločinu, včetně jeho následků dopadajících nejen do sféry jednotlivce, ale i celé společnosti, představuje výjimku ze zásahu do soukromého a rodinného života žalobce na území České republiky. Zdůraznila, že právní řád nezakotvuje právo cizince na pobyt na území České republiky. K námitce žalobce, že správní orgán I. stupně neučinil součástí spisu informací známou mu z úřední činnosti, která se týká předchozího řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty žalobci, žalovaná uvedla, že se jedná o informaci, která je známa jak správnímu orgánu I. stupně, tak nepochybně i žalobci, respektive jeho zmocněnému zástupci. Správní orgán I. stupně v daném případě dle žalované pouze odkázal na řízení vedené o předchozí žádosti žalobce. Není důvod, proč by součástí spisového materiálu měla být registrace podání žádosti prostřednictvím systému Visapoint.
21. K námitkám žalobce týkajícím se věrohodnosti utajovaných informací (žalobce žádal jejich podrobnější specifikaci, aby se vůči nim mohl vyjádřit, respektive informace zpochybnit) žalovaná uvedla, že možnosti konkretizace podkladů jsou omezené z důvodu utajení. S ohledem na obsah aktuálních utajovaných informací žalovaná konstatovala, že

prvostupňové rozhodnutí je dostatečně věrohodné a individualizované ve vztahu k žalobci.

B. Právní posouzení

22. Podle § 46 odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává a) z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f).
23. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo dlouhodobé vízum cizinci nevydává, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
24. Podle § 169m odst. 1 zákona o pobytu cizinců písemnosti nebo záznamy, které obsahují utajované informace, se v řízení podle tohoto zákona uchovávají odděleně mimo spis a nestávají se jeho součástí. Dle odst. 2 jsou-li některé z podkladů rozhodnutí podle tohoto zákona utajovanými informacemi, uvede se v odůvodnění rozhodnutí pouze odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a jejich stupeň utajení. Úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi. Dle odst. 3 vyjde-li v řízení na základě informace nebo stanoviska policie nebo zpravodajské služby České republiky, které jsou utajovanou informací, najevo, že cizinec ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost, územní celistvost, demokratické základy, životy nebo zdraví osob, nebo vede-li tato informace nebo toto stanovisko k důvodnému podezření, že by cizinec mohl při svém pobytu na území tyto hodnoty ohrožit, v informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza nebo v odůvodnění rozhodnutí podle tohoto zákona se pouze uvede, že důvodem neudělení víza nebo rozhodnutí je ohrožení bezpečnosti státu. Pokud je správní orgán v řízení podle tohoto zákona povinen posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí, v odůvodnění rozhodnutí podle věty první navíc uvede úvahy, kterými se při hodnocení přiměřenosti dopadů rozhodnutí, zejména ve vztahu k obsahu stanoviska, řídil; obsah stanoviska však v odůvodnění neuvádí.
25. Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.
26. Krajský soud seznal, že většina žalobních námitek se přímo dotýká obsahu utajovaných informací, o které správní orgány opřely svá rozhodnutí. Soud proto již úvodem zdůrazňuje, že si je vědom své klíčové role při přezkumu správních rozhodnutí

založených na podkladech, které jsou utajovanou informací. Východiska soudního přezkumu plynoucí z judikatury shrnul již Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 1. 3. 2022, č. j. 57 A 18/2021-52, a soud na ně tímto pro stručnost v podrobnostech odkazuje, neboť jsou platná i v nyní posuzovaném případě. Soudní přezkum má být protiváhou omezení procesních práv žadatele o pobyt. Proto je nezbytné, aby se soud s utajovanou informací přímo seznámil, a ověřil její věrohodnost, přesvědčivost a relevanci ve vztahu k závěrům, které z nich správní orgán vyvodil. Úkolem správního soudu však není přezkoumávat pravdivost takových informací (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40).

27. Krajský soud s odkazem na závěry NSS v rozsudku ze dne 7. 2. 2022, č. j. 10 Azs 438/2021-47 konstatuje, že utajované informace vedené pod č. j. xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx nepředstavují dostatečný podklad pro zamítnutí žádosti žalobce. Soud se proto nyní zaměřil na nově vytvořenou utajovanou informaci vedenou pod č. j. xxx.
28. Žalobce namítl, že mu bylo znemožněno uplatnění jeho procesních práv, tím, že mu nebylo v průběhu správního řízení sděleno, kdy služeb zločinecké organizace využil a kdy se registroval k podání žádosti. Správní orgán I. stupně před vydáním prvostupňového rozhodnutí žalobci pouze sdělil následující *„Ve vztahu k účastníkovi řízení z utajovaných informací vyplývá, že využil služeb organizované zločinecké skupiny, která zajišťovala neoprávněné přihlášení k termínu podání žádosti o pobytové oprávnění a zajištění podkladů pro vyřízení žádosti. Dále utajované informace popisují detailně fungování této zločinecké organizace a také rizika, která organizovaná migrace s sebou nese.“* (viz záznam do spisu na č. l. 85 správního spisu). NSS v rozsudku ze dne 7. 2. 2022, č. j. 10 Azs 438/2021-47, uvedl, že správní orgán má povinnost v souladu s § 36 odst. 3 zákona správního řádu před vydáním rozhodnutí ve věci žadateli alespoň v obecné rovině sdělit, jaké skutečnosti z utajovaných podkladů vyplývají. Dle krajského soudu správní orgán I. stupně před vydáním prvostupňového rozhodnutí nesplnil svou povinnost stanovenou v § 36 odst. 3 správního řádu, neboť proti takto podaným informacím se žalobce nemohl efektivně bránit. Správní orgán I. stupně následně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že z nově vytvořené utajované informace č. j. xxx vyplývá, že žalobce využil služeb organizované zločinecké skupiny, která zajišťovala neoprávněné přihlášení k termínu pro podání žádosti o pobytové oprávnění v České republice u velvyslanectví v Hanoji. Žalobce tak měl učinit při podání žádosti o pobytové oprávnění ze dne 11. 4. 2016, o které bylo správním orgánem I. stupně vedeno řízení pod sp. zn. OAM-5451/ZM-2016. Krajský soud má však za to, že tímto následným postupem nelze uvedenou vadu řízení zhojit.
29. V souvislosti s výše uvedeným žalobce též namítl, že mu nebyla sdělena „podstata důvodů“ zamítnutí žádosti. Krajský soud považuje tuto námitku za nedůvodnou, neboť správní orgány v souladu s § 169m odst. 2 zákona o pobytu cizinců uvedly, že důvodem zamítnutí žádosti je právě předchozí žádost žalobce o pobytové oprávnění ze dne 11. 4. 2016, ke které měl využít služby organizované zločinecké skupiny zajišťující neoprávněné přihlášení k termínu pro podání oné žádosti. Ostatně žalobce sám na toto tvrzení správních orgánů reagoval (viz níže).
30. Žalobce namítl, že úvahy a závěry žalované neodpovídají obsahu spisu, když žalovaná svou argumentaci mj. staví na údajné žádosti o pobytové oprávnění žalobce ze dne 11. 4. 2016, o které mělo být správním orgánem vedeno řízení pod č. j. OAM-5441/ZM-2016, avšak tento spis o předchozí žádosti není součástí spisu o současné žádosti. Žalovaná

k tomu v napadeném rozhodnutí uvedla, že se jedná o informaci, která je známa jak správnímu orgánu I. stupně, tak nepochybně i žalobci, resp. jeho zmocněnému zástupci. Žalobce přitom tvrdí, že neví, o jaké informace se má jednat. Krajský soud vyzval přípisem ze dne 22. 11. 2023, č. j. 31 A 6/2023-36 žalovanou k zaslání správního spisu vedeného pod sp. zn. OAM-5451/ZM-2016. Žalovaná přípisem ze dne 27. 11. 2023 informovala krajský soud, že požadovaný spis nemá k dispozici a že ve svém rozhodování vycházela pouze ze spisu vedeného pod sp. zn. 34549/ZM-2019, resp. (zejména) ze souvisejících utajovaných informací. Krajský soud po prostudování správního spisu a utajovaných informací konstatuje, že neobsahují dostatečné podklady k předchozímu řízení o žádosti vedené dle správního orgánu I. stupně pod sp. zn. OAM-5451/ZM-2016. Dle krajského soudu tak skutkový stav, který vzala žalovaná, potažmo správní orgán I. stupně, za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu. Krajský soud míní, že obzvláště v situaci, kdy je rozhodováno převážně na základě utajovaných informací, je nanejvýš vhodné, aby správní spis obsahoval v co nejširší možné míře podklady, se kterými se žadatel může seznámit a uplatňovat námitky vůči skutečnostem v nich uvedeným. Nadto soud míní, že se žalovaná nemůže zbavit své zákonné povinnosti řádně odůvodnit napadené rozhodnutí poznámkou, že je určitá informace nepochybně známá žalobci, resp. jeho zmocněnému zástupci.

31. NSS v rozsudku ze dne 7. 2. 2022, č. j. 10 Azs 438/2021-47, uvedl, že utajované informace s kterými se seznámil, nedávají záruku jejich věrohodnosti a dostatečné přesvědčivosti pro klíčový závěr, že to byl právě žalobce, kdo měl učinit to, co se v utajované zprávě uvádí. Pokud tedy NSS shledal v přechodném řízení skutkovou nedostatečnost rozhodnutí, pak krajský soud (vázan jeho právním názorem) po seznámení se s nově vytvořenou informací č. j. xxx konstatuje, že ani tato nová informace nesplňuje kvalitativní požadavky, aby bez dalšího mohla být podkladem pro negativní rozhodnutí o žádosti žalobce.
32. Žalobce dále namítl, že správní orgán I. stupně dostatečně nehodnotil důvěryhodnost utajovaných informací, neboť k takovému zhodnocení nepostačuje pouze zhodnotit věrohodnost zdroje. K tomu soud uvádí, že z napadeného, respektive prvostupňového rozhodnutí nevyplývá, že by se správní orgány omezily toliko na hodnocení zdroje. Pokud správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvádí, že nemá povinnost hodnotit věrohodnost utajované informace, neboť by tak zmařil účel jejího utajování, zjevně tím toliko míní, že své úvahy nemůže podrobněji rozepisovat v odůvodnění rozhodnutí.
33. K žalobní námitce, že správní orgány neuvedly, kdo je zdrojem utajovaných informací, soud uvádí, že žalobci bylo sděleno, kdo je původcem utajovaných informací. Původcem nově doplněných informací je správní orgán I. stupně. V absenci bližší specifikace zdroje (tedy odkud konkrétně uvedené orgány informace čerpaly) soud nespatřuje vadu napadeného rozhodnutí, neboť je v souladu s účelem utajení daných informací. V případě informací poskytnutých Národní centrálou proti organizovanému zločinu je přitom logické, že byly získány z jejího vlastního šetření. Ostatně z podání žalobce vyplývá, že mu postačuje vědět, který orgán informaci správními orgány poskytl, chápe ovšem důvody utajování například totožnosti informátorů, pokud jsou jimi soukromé osoby. Námitku tedy soud neshledal důvodnou.
34. K námitce, že nařízení vlády č. 220/2019 Sb., č. 556/2020 Sb. ani usnesení vlády č. 474/2018 nelze aplikovat na věc žalobce soud uvádí, že dané akty nebyly správními orgány aplikovány jakožto právní předpisy. Správní orgány se jimi snažily prokázat své

tvrzení, že pobyt žalobce na území České republiky není v zájmu České republiky. Z pohledu soudu jde o argumenty, které ilustrují postoj českého státu k migraci z Vietnamu a svědčí o záměru vlády České republiky omezovat migraci nekvalifikovaných nebo méně kvalifikovaných pracovních sil do České republiky. Soud nepochybně právo vlády řídit migrační politiku státu. Soud má ovšem zároveň za to, že jde o podklady, které jsou samy o sobě nezpůsobivé k učinění závěru, že je pobyt žalobce na území proti zájmu České republiky. K tomuto závěru by mohly vést pouze konkrétní informace vztahované k osobě žadatele o pobytové oprávnění, k čemuž v případě žalobce doposud nedošlo (srov. rozsudek Městského soudu ze dne 20. 7. 2023, č. j. 14 A 26/2023-33).

35. Závěrem krajský soud konstatuje, že nevyhověl žádosti žalobce o nahlédnutí do utajovaných informací, které byly podkladem pro vydání napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí. Ty totiž byly v průběhu správního řízení uchovávány odděleně mimo spis, protože došlo na základě § 45 odst. 3 s. ř. s. k jejich vyloučení z nahlížení po dobu soudního řízení správního. Podle § 172 odst. 9 zákona o pobytu cizinců se v nyní projednávané věci, kdy je napadáno rozhodnutí žalované vydané podle zákona o pobytu cizinců, ustanovení § 45 odst. 4 s. ř. s. nepoužije. Krajský soud tak uzavírá, že není oprávněn zpřístupnit utajované informace k nahlédnutí právnímu zástupci žalobce postupem dle § 45 odst. 4 s. ř. s., popř. dle § 45 odst. 5 s. ř. s., jak bylo žalobcem argumentováno. Nicméně si zdejší soud byl vědom své povinnosti v řízeních s utajovanými informacemi suplovat úlohu žalobce, proto si v nyní projednávané věci vyžádal podklady napadeného rozhodnutí vedené mimo spis, seznámil se s obsahem utajovaných informací, posoudil je z hlediska jejich konkrétnosti, specifikace zdrojů a celkové věrohodnosti. Ke zkrácení žalobce na jeho právu náležitě se hájit v řízení před soudem tedy postupem soudu nedošlo.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, proto mu náleží náhrada nákladů sestávající v první řadě ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, dále z odměny advokáta za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), tj. ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů za vypracování repliky ze dne 18. 4. 2023, neboť obsahuje toliko stručnou reprodukci skutečností a postojů žalobce, které již byly obsaženy v jeho předchozích podáních, respektive ve správním spisu; soud ji proto nepovažuje za účelně vynaložený náklad. Dále žalobci náleží režijní paušál dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 600 Kč (2 x 300). Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, žalobci tak dále náleží částka odpovídající sazbě daně ve výši 21 %, vypočtená z odměny za zastupování a náhrad. Celkem tedy žalobci náleží náhrada ve výši 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 28. listopadu 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu